

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ⚡ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

מנחות-כל המנחות באות מצה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
האומר הרי עלי במחבת - לא יביא במרחשת, במרחשת - לא יביא במחבת.												■	מ
מה בין מחבת למרחשת? מרחשת יש לה כיסוי, מחבת אין לה כיסוי, דברי ר' יוסי הגלילי	[רבי יוסי הגלילי]											◇	ג.
מרחשת עמוקה ומעשיה רוחשין, מחבת צפה ומעשיה קשין.	רבי חנינא בן גמליאל:											■	ג.
מאי טעמא דרבי יוסי?												⚡	ג.
אילימא מרחשת דאתיא ארוחשי הלב, כדכתיב: (תהלים מ"ה) רחש לבי דבר טוב, ומחבת דאתיא אמחבואי הפה, כדאמרי אינשי: מנבח נבוחי												!	ג.
אימא איפסא: מחבת דאתיא אמחבואי הלב, דכתיב: (בראשית ל"א) למה נחבאת לברוח, מרחשת דאתיא ארוחשי, כדאמרי אינשי: הוה מרחשן שיפתותיה												⚡	ג.
אלא גמרא גמירי לה.												!	ג.
רבי חנינא בן גמליאל אומר כו'.												◇	ג.
מרחשת עמוקה, דכתיב: (ויקרא ז) וכל נעשה במרחשת מחבת צפה, דכתיב (ויקרא ז) ועל מחבת.												■	ג.
האומר הרי עלי מרחשת - יהא מונח עד שיבא אליהו, מספקא להו אי על שום כלי נקראו או על שום מעשיהן	ת"ר, בית שמאי:											■	ג.
כלי היה במקדש ומרחשת שמה, ודומה כמין כלבוס עמוק, וכשבצק מונח בתוכו דומה כמין תפוחי הברתים וכמין בלוטי היוונים, ואומר: כל נעשה במרחשת ועל מחבת, אלמא על שום הכלים נקראו ולא על שום מעשיהם.	בית הלל:											■	ג.
הרי עלי בתנור - לא יביא מאפה כופה, ולא מאפה רעפים ומאפה יורות הערביים	[ת"ק]											◆	ג.
רצה מביא מאפה כופה.	רבי יהודה:											◆	ג.
הרי עלי מנחת מאפה - לא יביא מחצה חלות ומחצה רקיקין	[ת"ק]											◆	ג.
רבי שמעון מתיר, מפני שהוא קרבן אחד.	[רבי שמעון]											◆	ג.
מאפה תנור - ולא מאפה כופה, ולא מאפה רעפים, ולא מאפה יורות הערביים	תנו רבנן: [ת"ק]											◆	ג.
תנור תנור שני פעמים, להכשיר מאפה כופה	רבי יהודה:											◆	ג.
תנור תנור שני פעמים, אחד שתהא אפייתן בתנור, ואחד שיהא הקדישן בתנור.	רבי שמעון:											■	ג.
ומי אית ליה לר' שמעון האי סברא?												⚡	ג.
לעולם הוי רגיל לומר: שתי הלחם ולחם הפנים כשרות בעזרה וכשרות בבית פאגי	והתנן: רבי שמעון:											⚡	ג.
אימא: שיהא הקדישן לשום תנור.	רבא:											■	ג.
הרי עלי מנחת מאפה - לא יביא מחצה וכו'.												■	ג.
(ויקרא ב') וכי תקריב - כשתקריב לעשות דבר רשות קרבן מנחה.	תנו רבנן:											■	ג.
מנין לאומר הרי עלי מנחת מאפה, שלא יביא מחצה חלות ומחצה רקיקין? תלמוד לומר: (ויקרא ב') קרבן מנחה, קרבן אחד אמרת לך, ולא שנים ושלושה קרבנות.	רבי יהודה:											■	ג.
וכי נאמר קרבן קרבן שני פעמים? והלא לא נאמר אלא קרבן אחד, ונאמר בו חלות ורקיקין מעתה, רצה להביא חלות - מביא, רקיקין - מביא, מחצה חלות ומחצה רקיקין - מביא, ובוללן וקומצן משניהם, ואם קמצן ועלה בידו מאחד על שניהם - יצא.	אמר לו רבי שמעון:											■	ג.
מנין לאומר הרי עלי מנחת מאפה, שלא יביא מחצה חלות ומחצה רקיקין? ת"ל: (ויקרא ז) וכל מנחה אשר תאפה בתנור וכל נעשה במרחשת ועל מחבת לכהן המקריב אותה לו תהיה וכל מנחה בלולה בשמן וחרבה לכל בני אהרן תהיה, מה וכל האמור למטה שני מינין חלוקין, אף וכל האמור למעלה שני מינין חלוקין.	רבי יוסי ב"ר יהודה:											■	ג.
ורבי יהודה, שפיר קאמר ר' שמעון												⚡	ג.
כיון דכתיב בשמן בשמן, כמאן דכתיב קרבן קרבן דמי.	אמר לך: [רבי יהודה]											!	ג.

ורבי שמעון?								ז						ס:
אי לא כתיב בשמן בשמן, הוה אמינא: דווקא מחצה חלות ומחצה רקיקין, אבל חלות לחודייהו ורקיקין לחודייהו אימא לא. קא משמע לן.	[רבי שמעון]							!						ס:
רבי יוסי בר' יהודה היינו אבוה											ז			ס:
איכא בנייהו דאי עבד.											!			ס:
הדרן עלך כל המנחות														ס:

מנחות-רבי ישמעאל		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
עומר היה בא בשבת משלש סאין, ובחול - מחמש	רבי ישמעאל:										◆	■
אחד שבת ואחד חול - משלש היה בא.	חכמים:										◆	■
בשבת היה נקצר ביחיד ובמגל אחד ובקופה אחת, ובחול - בשלשה, בשלשה קופות ושלש מגלות	רבי חנינא סגן הכהנים										◆	■
אחד שבת ואחד חול - בשלשה, בשלש קופות ובשלש מגלות.	חכמים:										◆	■
בשלמא רבנו קא סברי: עשרון מובחר בשלשה סאין אתי, ולא שנא בחול ולא שנא בשבת, אלא רבי ישמעאל מאי קסבר? אי קסבר: עשרון מובחר לא אתי אלא מחמש, אפילו בשבת נמי, אי משלש אתי, אפילו בחול נמי.											⚡	■
עשרון מובחר בלא טירחא אתי מחמש, בטירחא אתי משלש, בחול מייתנין מחמש דהכי שביחא מילתא, בשבת מוטב שירבה במלאכה אחת בהרקדה ואל ירבה במלאכות הרבה.	רבא, קסבר ר' ישמעאל:									!	◇	■
ר' ישמעאל ור' ישמעאל בנו של ר' יוחנן בן ברוקה אמרו דבר אחד	רבה:										■	◇
ארבעה עשר שחל להיות בשבת - מפשיט את הפסח עד החזה, דברי רבי ישמעאל בנו של ר' יוחנן בן ברוקה	דתניא: [רבי ישמעאל בנו של ר' יוחנן בן ברוקה]										◆	■
עד שיפשיט את כולו	חכמים:										◆	■
מי לא אמר ר' ישמעאל בנו של ר' יוחנן בן ברוקה התם: כל היכא דאפשר לא טרחינן? הכא נמי כיון דאפשר לא טרחינן.											■	◇
ממאי? דלמא עד כאן לא קאמר ר' ישמעאל הכא, אלא דליכא ביוון קדשים, אבל התם דאיכא ביוון קדשים, אימא לך כרבנן סבירא ליה											⚡	◇